

REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVO - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
USTAVNI SUD
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, dana 30. septembar 2024. godine
Br. Ref.: RK 2540/24

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI76/24

Podnosilac

Dukagjin Haxhijaha

**Ocenu ustavnosti presude Pml. br. 83/2024
od 6. marta 2024. godine Vrhovnog suda Kosova**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sutkinja
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sutkinja
Nexhmi Rexhepi, sudija
Enver Peci, sudija i
Jeton Bytyqi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Dukagjin Haxhijaha iz Prištine, koga zastupa Lendita Keqekolla Gashi, advokat iz Prištine (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava ustavnost presude [Pml. br. 83/2024] od 6. marta 2024. godine Vrhovnog suda Kosovo (u daljem tekstu: Vrhovni sud), u vezi sa presudom [P. br. 819/2019] od 18. aprila 2023. godine Osnovnog suda u Prištini (u daljem tekstu: Osnovni sud) i presudom [PAL. br. 888/2023] od 23. oktobra 2023. godine Apelacionog suda.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar zahteva je ocena ustavnosti presude [Pml. br. 83/2024] od 6. marta 2024. godine Vrhovnog suda, kojom podnosilac zahteva navodi da su mu povređena prava zagarantovana članovima: 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], 32. [Pravo na pravno sredstvo], 54. [Sudska zaštita prava], 55. [Ograničenje prava i osnovnih sloboda] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) u vezi sa članom 6. (Pravo na pravično suđenje) Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na stavovima 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članovima 22. (Procesuiranje podnesaka) i 47. (Individualni zahtevi) Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 25 (Podnošenje zahteva i odgovora) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 27. marta 2024. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 3. aprila 2024. godine, predsednica Suda je, odlukom [br. GJR.KI76/24], imenovala sudiju Remziju Istrefi Peci za sudiju izvestioca i odlukom [KSH.KI76/24] imenovala članove Veća za razmatranje, sastavljeno od sudija: Selvete Gërzhaliu Krasniqi (predsedavajuća), Safet Hoxha i Radomir Laban (članovi).
7. Dana 24. aprila 2024. godine, Sud je obavestio podnosioca zahteva o registraciji zahteva. Istog datuma, kopija zahteva je dostavljena Vrhovnom sudu.
8. Dana 4. septembra 2024. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

9. Iz spisa predmeta proizilazi da je Okružno tužilaštvo u Prištini 23. marta 2006. godine podiglo optužnicu protiv podnosioca zahteva zbog krivičnog dela „Ugrožavanje javnog saobraćaja“ iz člana 297, stav 5 u vezi stavom 3 Privremenog krivičnog zakonika Kosova (u daljem tekstu: PKZK). Osnovni sud je 25. novembra 2016. godine presudom [P. br. 3728/2013] podnosioca zahteva oglosio krivim i osudio ga na kaznu zatvora u vremenskom trajanju od 1 (jedne) godine i (6) šest meseci. Apelacioni sud je rešenjem [PA1. br. 108/2017] od 7. marta 2017. godine usvojio žalbu podnosioca zahteva i vratio predmet na presuđivanje. U ponovljenom postupku, 24. avgusta 2018. godine, Osnovni sud je presudom [P. br. 1566/2017] oglosio podnosioca zahteva krivim i osudio ga na kaznu zatvora u vremenskom trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest)

meseci. Dana 21. februara 2019. godine, Apelacioni sud je rešenjem [PA1. br. 1326/18] usvojio žalbu podnosioca zahteva i vratio predmet na presuđivanje.

10. Dana 18. aprila 2023. godine, Osnovni sud je presudom [P. br. 819/19] oglosio podnosioca zahteva krivim zbog krivičnog dela „Ugrožavanje javnog saobraćaja“ iz člana 297 stav 5 u vezi sa stavom 3 PKZK-a i osudio ga na kaznu zatvora u vremenskom trajanju od 1 (jedne) godine. U tom slučaju, Osnovni sud je obrazložio da je podnosilac zahteva, vozeći vozilo preko dozvoljene brzine na području gde se nezgoda dogodila, izgubio kontrolu nad vozilom i udario u električni stub. U njegovom automobilu su bili V.M. i K.H. koji su uspeli da pobegnu od požara koji je zahvatio vozilo, dok žrtva Z.H. nije uspela da izađe iz vozila i poginula je u požaru. Osnovni sud je ocenio da je saobraćajno veštačenje pokazalo da je uzrok nezgode bila veća brzina vožnje od dozvoljene prema pravilima saobraćaja: 71,6 km/h na mestu gde je bilo dozvoljeno samo 60 km/h. Osnovni sud je takođe naveo da je, prema medicinsko-pravnom veštačenju, kihanje podnosioca zahteva tokom vožnje moglo da bude uzrok nezgode, međutim da je brzina kretanja bila u skladu sa utvrđenim normama, onda podnosilac zahteva ne bi izgubio kontrolu nad vozilom i u slučaju nezgode posledice bi bile znatno manje.
11. Podnosilac zahteva je uložio žalbu Apelacionom sudu na presudu Osnovnog suda, tvrdeći da izvedeni dokazi nisu pravilno ocenjeni. Podnosilac zahteva je istakao da je kihanje uzrok nezgode, što je utvrđeno i nalazom medicinsko-pravnog veštačenja i saobraćajnog veštačenja, ali Osnovni sud nije uzeo u obzir ova veštačenja i nije ih pravilno ocenio.
12. Dana 23. oktobra 2023. godine, Apelacioni sud je presudom [PA1. br. 888/2023] odbio žalbu podnosioca zahteva, kao neosnovanu, i potvrdio presudu Osnovnog suda. Apelacioni sud je ocenio da je saobraćajnim veštačenjem utvrđeno da je uzrok nezgode bila veća brzina vozila od dozvoljene na području gde se nezgoda dogodila; da je vožnja bila u dozvoljenim granicama onda čak i da se kihanje desi, kontrola nad upravljanjem vozilom ne bi bila izgubljena. Pored toga, skica Policije na licu mesta je pokazala da nije bilo tragova kočenja vozila, već samo cik-cak kretanja vozila iz jedne trake u drugu sve dok nije udarilo u električni stub i vozilo se zapalilo. Apelacioni sud je ocenio da je svedok K.H., neposredno nakon udesa 2005. godine, u policijskoj stanici, izjavio da je podnosilac zahteva izgubio kontrolu nad upravljanjem vozilom i udario u električni stub; posle 11 godina, na sednici suda 2016. godine, isti svedok je prvi put naveo kihanje kao uzrok nesreće, ali tako nešto nije bilo pouzdano zbog dugog vremena koje je prošlo i promene iskaza. Drugi svedok koji je bio u vozilu na dan udesa, V.M., takođe je izjavio da je podnosilac zahteva u vreme udesa vozio cik-cak i da je udario u električni stub koji je razdvajao dve trake na putu gde se nesreća dogodila.
13. Podnosilac zahteva je podneo Vrhovnom sudu zahtev za zaštitu zakonitosti, sa tvrdnjom da nižestepeni sudovi nisu uzeli u obzir veštačenje dato u sudskom postupku i da kihanje podnosioca zahteva u toku vožnje nisu cenili kao prirodan proces koji se ne može predvideti u kom trenutku će se desiti, kao glavne dokaze u ovom slučaju.
14. Dana 6. marta 2024. godine, Vrhovni sud je presudom [Pml. br. 83/2024] odbio zahtev za zaštitu zakonitosti podnosioca zahteva i potvrdio presude nižestepenih sudova. Prvo, Vrhovni sud je ocenio da svedoci koji su bili u vozilu u vreme udesa nisu spomenuli pitanje kihanja podnosioca zahteva kao uzrok nesreće. Drugo, saobraćajno veštačenje je pokazalo da je podnosilac zahteva vozio vozilo većom brzinom od dozvoljene i da je izgubio kontrolu nad smerom kretanja vozila; divlje je manevrisao volanom i prešao u drugu traku udarivši u električni stub. Treće, medicinsko-pravno veštačenje je analiziralo proces kihanja, navodeći ga kao mogući uzrok nesreće, ali nije

utvrdilo da je u ovom konkretnom slučaju kihanje podnosioca zahteva bilo uzrok nesreće. Vrhovni sud je naglasio da je ocenjivanje dokaza prvenstveno odgovornost prvostepenih sudova, a u nekim slučajevima i drugostepenih sudova; a u konkretnom slučaju sudovi nižih stepena su dali održive ocene u vezi sa izvedenim dokazima.

Navodi podnosioca zahteva

15. Podnosilac zahteva navodi da su odluke redovnih sudova u suprotnosti sa članovima 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], 32. [Pravo na pravno sredstvo], 54. [Sudska zaštita prava] i 55. [Ograničenje prava i osnovnih sloboda] Ustava.

Navod o povredi člana 31. Ustava

(i) Što se tiče obrazloženja odluke

16. Podnosilac zahteva tvrdi da Apelacioni sud nije dao dovoljno i adekvatno obrazloženje kada je odbio njegovu žalbu na presudu Osnovnog suda. Prema njemu, Apelacioni sud nije posvetio dovoljno pažnje utvrđivanju glavnih činjenica potkrepljenih zakonom. Podnosilac zahteva ističe da „*obrazloženje odluke mora nužno da ispunjava osnovne kriterijume i da nema tako ozbiljne nedostatke koji narušavaju standard obrazložene sudske odluke i nedostatak razloga u vezi sa odlučnim činjenicama*”.
17. Podnosilac zahteva naglašava da je obrazloženje odluke deo prava na pravično i nepristrasno suđenje, zagarantovanog članom 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a. Obrazloženje odluke znači da su sudovi dužni da obrazlože sve tačke svojih odluka i da na jasan način daju odgovore na navode strana.
18. Podnosilac zahteva navodi da je presuda Apelacionog suda, kojom je odbijena žalba podnosioca zahteva, u suprotnosti sa članom 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a.

(ii) Što se tiče ocene dokaza

19. Podnosilac zahteva tvrdi da „*nižestepeni sudovi uopšte nisu ocenjivali veštačenje i mišljenja veštaka, a posebno nisu cenili osnovnu činjenicu kihanje, koje je prirodan proces i ne može se predvideti u kom trenutku se može desiti i takođe se ne može kontrolisati čak ni kada vozač upravlja vozilom. Dakle, sudovi nisu uzeli u obzir ovu činjenicu, koja je u ovom slučaju najvažniji dokaz za donošenje pravične i meritorne i takođe obrazložene odluke*”.

Relevantne ustavne i zakonske odredbe

Ustav Republike Kosovo

Član 31

[Pravo na pravično i nepristrasno suđenje]

1. *Svakom se garantuje jednaka zaštita prava pred sudom, ostalim državnim organima i nosiocima javnih.*
  2. *Svako ima pravo na javno, nepristrasno i pravično razmatranje odluka o pravima i obavezama ili za bilo koje krivično gonjenje koje je pokrenuto protiv njega/nje, u razumnom roku, od strane nezavisnog i nepristrasnog, zakonom ustanovljenog, suda.*
- [...]

Evropska konvencija o ljudskim pravima

Član 6

(Pravo na pravično suđenje)

1. Prilikom utvrđivanja građanskih prava i obaveza ili osnovanosti bilo kakve krivične optužbe protiv njega, svako ima pravo na pravično suđenje i javnu raspravu u razumnom roku pred nezavisnim i nepristrasnim, zakonom ustanovljenim sudom. Presuda se izriče javno, ali se novinari i javnost mogu isključiti s čitavog ili jednog dela suđenja u interesu morala, javnog reda ili nacionalne sigurnosti u demokratskom društvu, kada to nalažu interesi maloletnika ili zaštite privatnog života strana u sporu, ili kada to sud smatra izričito neophodnim zato što bi u posebnim okolnostima publicitet mogao naneti štetu interesima pravde.

POGLAVLJE XXVI: KRIVIČNA DELA PROTIV SIGURNOSTI U JAVNOM SAOBRAĆAJU

Član 297 UGROŽAVANJE JAVNOG SAOBRAĆAJA

2. Ko god prekrši zakon o javnom saobraćaju i ugrozi javni saobraćaj, život ljudi ili imovinu u većem obimu i na ovaj način prouzrokuje lake telesne povrede nekom licu ili materijalnu štetu koja prelazi 1000 evra biće kažnjen novčanom kaznom ili zatvorom do pet godina.

3. [...]

4. Kad je krivično delo opisano u stavu 1 ili 2 ovog Člana izvršeno iz nehata, izvršilac će da bude kažnjen novčanom kaznom ili zatvorom do dve godine.

5. [...]

6. Kad krivično delo opisano u stavu 3 ovog Člana dovede do teške telesne povrede ili do znatne materijalne štete izvršilac će da bude kažnjen zatvorom od šest meseci do pet godina, a kad takvo krivično delo dovede do smrti jednog ili više lica, izvršilac će da bude kažnjen zatvorom od jedne do osam godina.

Ocena prihvatljivosti zahteva

20. Sud prvo ocenjuje da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom, propisani Zakonom i dalje predviđeni Poslovníkom.

21. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava u vezi sa stavom 4, člana 21. [Opšta načela] Ustava, koji propisuju:

Član 113

[Jurisdikcija i ovlašćene strane]

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

[...]

22. Sud u nastavku razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, kao što su propisani u Zakonu, odnosno u članovima 47. i 48. Zakona, koji propisuju:

Član 47

(Individualni zahtevi)

“1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva”.

Član 48

(Tačnost podneska)

„Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode sumu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

Član 49

(Rokovi)

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku. U svim ostalim slučajevima, rok počinje na dan javnog objavljivanja odluke ili akta ...”.

23. Što se tiče ispunjenja gore navedenih uslova, Sud ocenjuje da je podnosilac zahteva ovlašćena strana u smislu člana 113. Ustava; podnosilac zahteva osporava akt javnog organa, odnosno presudu [Pml. br. 83/2024] od 6. marta 2024. godine Vrhovnog suda, nakon što je iscrpeo sva pravna sredstva na raspolaganju prema članu 113.7 Ustava i članu 47.2 Zakona; naglasio je prava zagarantovana Ustavom za koja navodi da su mu povređena, u skladu sa zahtevima člana 48. Zakona, i podneo je zahtev u roku od 4 (četiri) meseca kao što je propisano u članu 49. Zakona.
24. Pored toga, Sud razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti propisane u podstavu (2) pravila 34 [Kriterijumi prihvatljivosti] Poslovnika, koje propisuje:

Pravilo 34

(Kriterijumi prihvatljivosti)

(2) “Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim ako je zahtev očigledno neosnovan kada podnosilac/teljka zahteva nije dovoljno dokazao/la i potkrepio/la svoju tvrdnju”.

[...]

25. Na osnovu sudske prakse ESLJP-a, ali i Suda, zahtev se može proglasiti neprihvatljivim kao „očigledno neosnovan“ u celini ili samo u odnosu na određeni navod koji zahtev može sadržati. S tim u vezi, tačnije je nazivati ih „očigledno neosnovanim navodima“. Poslednje navedeni se, na osnovu sudske prakse ESLJP-a, mogu svrstati u četiri različite grupe: (i) navodi koji se kvalifikuju kao navodi „četrto stepena“; (ii) navodi kategorisani „odsustvom očigledne ili evidentne povrede“; (iii) navodi koji su „nepotkrepljeni ili neobrazloženi“, kada se ispuni jedan od dva sledeća karakteristična uslova: a) kada podnosilac zahteva jednostavno citira jednu ili više odredaba Konvencije ili Ustava, ne objašnjavajući pritom na koji su način one povređene, osim ukoliko je na osnovu činjenica i okolnosti predmeta sasvim očigledna povreda Ustava i EKLJP-a (vidi, slučaj ESLJP-a: [Trofimchuk protiv Ukrajine](#), br. 4241/03, odluka od 31. maja 2005. godine; vidi takođe: [Baillard protiv Francuske](#), br. 6032/04, odluka od 25. septembra 2008. godine); i b) kada podnosilac zahteva propusti ili odbije da predoči materijalne dokaze kojima bi potkrepio svoje navode (to naročito važi za odluke sudova ili drugih domaćih vlasti), osim ukoliko postoje izuzetne okolnosti koje su van njegove kontrole i koje ga sprečavaju da to učini (npr. ako zatvorske vlasti odbiju da predoče Sudu dokumente iz spisa predmeta zatvorenika o kome je reč) ili ako Sud sam ne odredi drugačije (vidi, slučaj Suda: [KI166/20](#), podnosilac zahteva: *Ministarstvo rada i socijalne zaštite*, rešenje o neprihvatljivosti od 5. januara 2021. godine, stav 43), i na kraju, (iv) “konfuzni i nejasni” navodi (vidi, slučajeve ESLJP-a [Kemmache protiv Francuske](#), br. 17621/91, presuda od 24.

novembra 1994. godine, kategorija (i), [Juta Mentzen protiv Litvanije](#), br. 71074/01, odluka od 7. decembra 2004. godine, kategorija (ii) i [Trofimchuk protiv Ukrajine](#), predstavka br. 4241/03, kategorija (iii).

26. Sud ističe da je glavna tvrdnja podnosioca zahteva povreda člana 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a u pogledu obrazloženja sudskih odluka i ocene dokaza. Podnosilac zahteva je pomenuo i članove 32. i 54. Ustava, ali ih je samo citirao, ne postavljajući bilo kakva konkretna pitanja i povezujući ih sa svojom osnovnom tvrdnjom. Stoga će se Sud baviti samo glavnim tvrdnjama podnosioca zahteva u pogledu obrazloženja odluka i ocene dokaza.
27. Sud ističe da podnosilac zahteva osporava presudu [Pml. br. 83/2024] od 6. marta 2024. godine Vrhovnog suda, navodeći povredu prava, jer se presuda Vrhovnog suda Kosova nije bavila povredama koje su se desile u postupku pred Apelacionim sudom. U tom smislu, glavni navodi podnosioca zahteva su povezani sa presudom [PAL. br. 888/2023] od 23. oktobra 2023. godine Apelacionog suda u vezi sa neobrazloženjem sudske odluke i neocenivanjem dokaza koje je on izneo.

Navod o povredi člana 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a

28. Podnosilac zahteva navodi da presuda [PAL. br. 888/23] od 23. oktobra 2023. godine Apelacionog suda ne pruža dovoljno i adekvatno obrazloženje prema ustavnim standardima i da redovni sudovi nisu pravilno ocenili dokaze, odnosno izveštaje veštačenja koji su išli u njegovu korist.

(i) Što se tiče obrazloženja odluka

29. Podnosilac zahteva navodi da Apelacioni sud nije pružio dovoljno obrazloženje – kada je odlučio da odbije njegovu žalbu na presudu Osnovnog suda. S tim u vezi, navod podnosioca zahteva se (i) odnosi i citira sadržaj člana 31, (ii) odnosi na sudsku praksu Suda i ESLJP-a, i (iii) navodi da se u konkretnom slučaju, ne obrazloženjem sudske odluke krši član 53. Ustava. Shodno tome, prema podnosiocu zahteva, “gore navedene zakonske greške u rešenju Apelacionog suda ozbiljno krše ustavno pravo na pravično suđenje zagarantovano članom 31. Ustava Kosova i članom 6 stava 1 EKLJP-a”.
30. Sud prvo ponavlja da redovni sudovi imaju obavezu da dostave dovoljna obrazloženja za svoje odluke. Obrazložene sudske odluke pokazuju stranama da je njihov slučaj zaista razmotren. Uprkos činjenici da redovni sudovi imaju određenu slobodu procene u pogledu izbora argumenata i odluke o prihvatljivosti dokaza, oni su dužni da obrazlože sve odluke (vidi slučajeve Suda: [KI137/23](#), podnosilac zahteva: *Naim Berisha*, presuda od 18. januara 2024. godine, st. 48-58; [KI230/19](#), podnosilac zahteva: *Albert Rakipi*, presuda od 9. decembra 2020. godine, st. 135-138).
31. Sud ponavlja da obaveza davanja razloga može varirati u zavisnosti od prirode odluke i da se mora odrediti u skladu sa okolnostima konkretnog slučaja. Glavni argumenti strana koji mogu biti odlučni za ishod sudskog procesa moraju biti razmotreni i obrazloženi (vidi slučaj Suda: [KI148/21](#), podnosilac zahteva: *Fatos Dervishaj*, rešenje o neprihvatljivosti od 31. marta 2022. godine, st. 44-47; slučaj ESLJP-a: [Aykhan Akhundov protiv Azerbejdžana](#), br. 43467/06, presuda od 1. juna 2023. godine, st. 86-87; [Buzescu protiv Rumunije](#), br. 61302/00, presuda od 24. maja 2005. godine, st. 67).
32. U ovom slučaju, Sud primećuje da je podnosilac zahteva oglašen krivim od strane Osnovnog suda za krivično delo „Ugrožavanje javnog saobraćaja“ prema PKZK-u i osuđen na kaznu zatvora u vremenskom trajanju od 1 (jedne) godine. Osnovni sud je

obrazložio da se podnosilac zahteva, vozeći vozilo preko dozvoljene brzine, sudario sa električnim stubom i od posledica udesa je preminula žrtva Z.H. koju je zahvatio požar.

33. Podnosilac zahteva je izneo tvrdnju da je tokom upravljanja vozilom kijao i kao rezultat toga izgubio kontrolu nad vozilom. Odbrana je tvrdila da je proces kihanja prirodan i nekontrolisan proces, te da nije postojala krivična odgovornost podnosioca zahteva.
34. U vezi sa ovim navodom, Sud primećuje da je Osnovni sud u presudi [P. br. 819/19] od 18. aprila 2023. godine obrazložio da je saobraćajnim veštačenjem utvrđeno da je uzrok nezgode u konkretnom slučaju brzina upravljanja vozilom: podnosilac zahteva se u trenutku upravljanja vozilom kretao brzinom od 71,6 km/h, na području gde je ograničenje brzine bilo samo 60,0 km/h. To je izazvalo sudaranje vozila sa električnim stubom i izazvalo udes u kome je život izgubila žrtva Z.H. zbog požara koji je zahvatio vozilo. Osnovni sud je naglasio da je medicinsko-pravno veštačenje pokazalo da kihanje može uticati na uzrok nezgode, ali u konkretnom slučaju tako nešto nije dokazano. Medicinsko-pravno veštačenje se nije bavilo činjenicom da je podnosilac zahteva kihnuo u toku vožnje i prouzrokovao nezgodu, već analizom da li je kihanje kao pojava mogla biti uzrok nezgode. Osnovni sud je ocenio da čak i da je nezgoda izazvana kihanjem podnosioca zahteva, da se vozilom kretalo dozvoljenom brzinom, posledice bi bile mnogo manje i ne bi se izgubila kontrola nad vozilom.
35. Apelacioni sud je u presudi [PAL. br. 888/23] od 23. oktobra 2023. godine obrazložio da je medicinsko-pravnim veštačenjem utvrđeno da je kihanje obično praćeno trenutnim odsustvom i zatvaranjem očiju na veoma kratko vreme, ali da se vozi dozvoljenom brzinom i prema uslovima na putu, čak i da je došlo do kihanja, kontrola nad vozilom se ne bi izgubila, a posledice bi bile mnogo manje. Apelacioni sud je takođe naglasio da je iz zapisnika sačinjenog na licu mesta i skice Policije Kosova vidljivo da podnosilac zahteva nije kočio vozilo, ali su pronađeni tragovi cik-cak kretanja sve dok nije udario u električni stub. Pored toga, dva svedoka koji su bili u vozilu u vreme nesreće i uspeali da pobegnu, u svojim svedočenjima nisu naveli da je podnosilac zahteva kihnuo dok je upravljao vozilom. Jedan od njih je posle mnogo godina promenio iskaz dat u policijskoj stanici nakon nesreće i naveo da je podnosilac zahteva kihnuo. Međutim, redovni sudovi nisu ocenili verodostojnost njegovog svedočenja zbog promene iskaza i odlučili su da uzmu u obzir njegovu prvobitnu izjavu, koja se može smatrati razumnom.
36. Na osnovu gore navedenog, Sud naglašava da su redovni sudovi dali dovoljno razloga u pogledu uzroka nesreće i krivične odgovornosti podnosioca zahteva; i ispunili svoju obavezu da obrazlažu odluku u skladu sa članom 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a.
37. Sud smatra da tvrdnje podnosioca zahteva o povredi člana 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a, u pogledu neobrazloženosti sudske odluke, spadaju u navode sa „odsustvom očigledne ili evidentne povrede“, pa se stoga proglašavaju očigledno neosnovanim, na osnovu pravila 34 (2) Poslovnika.

(ii) Što se tiče ocene dokaza

38. Podnosilac zahteva navodi da redovni sudovi nisu pravično ocenili dokaze, odnosno izveštaje veštačenja – koji su pokazali da je uzrok nesreće bilo kihanje tokom vožnje vozila, međutim, redovni sudovi ih nisu uzeli u obzir.

39. Sud ponavlja da je pitanje izvođenja dokaza, prihvatljivosti i ocene deo nadležnosti redovnih sudova. Sud ne može da oceni da li su izvedeni dokazi bili dovoljni da se podnosioci zahteva oglase krivim (vidi slučaj Suda: KI92/23, [podnositeljka zahteva: MIMOZA PAJAZITI](#), rešenje o neprihvatljivosti od 31. januara 2024. godine, st. 43-45). Sud ponavlja da je u vezi sa izvođenjem dokaza važno da li je način na koji su dokazi prikupljeni u celini bio uredan. Takođe, važno je da li je podnosilac imao mogućnost da ospori zakonitost dokaza i podnese prigovore na njihovo korišćenje. Prema ESLJP-u, treba videti da li je određeni dokaz bio presudan za ishod krivičnog procesa (vidi slučaj Suda: KI122/19, [podnosilac zahteva: F.M.](#), rešenje o neprihvatljivosti od 9. jula 2020. godine, st. 66-69). Sud ponavlja da redovni sudovi uživaju diskreciono pravo u pogledu toga koje argumente i dokaze prihvataju i kojima poklanjaju veru, u odnosu na druge dokaze. Međutim, za tako nešto moraju dati svoje razloge (vidi slučaj Suda: KI34/18, [podnosilac zahteva: ALBERT BERISHA](#), rešenje o neprihvatljivosti od 23. maja 2018. godine, st. 50-51).
40. Sud primećuje da je sporno pitanje u ovom slučaju bio uzrok nesreće i krivična odgovornost podnosioca zahteva. U tu svrhu, redovni sudovi su izveli i ocenili određeni broj dokaza, uključujući saobraćajna veštačenja, medicinsko-pravna veštačenja i iskaze svedoka.
41. Podnosilac zahteva je tvrdio da je uzrok nesreće bilo kicanje tokom upravljanja vozilom. Ovu tvrdnju je iznosio na svim sudskim instancama.
42. Sud primećuje da se medicinsko-pravno veštačenje nije bavilo činjenicom da je u konkretnom slučaju podnosilac zahteva kihnuo tokom vožnje, već je samo analizirao proces kihanja kao mogući uzrok nesreće. Shodno tome, medicinsko-pravno veštačenje nije utvrdilo da je podnosilac zahteva kihnuo dok je upravljao vozilom i da je to izazvalo nesreću.
43. Da bi pokazali uzrok nezgode, redovni sudovi su se zasnivali na saobraćajnom veštačenju, koje je pokazalo da je uzrok nezgode bila brzina vožnje podnosioca zahteva koja je prelazila dozvoljene granice u toj oblasti. Redovni sud je obrazložio da bi, ukoliko bi kretanje vozila bilo u granicama dozvoljenih normi, čak i u slučaju nezgode posledice bile znatno manje.
44. Sud ističe da redovni sudovi imaju nadležnost da odlučuju o izvođenju dokaza i njihovoj oceni. Podnosilac zahteva je tokom sudskog procesa imao priliku da iznese svoje primedbe u vezi sa ocenom dokaza u svim instancama. Sudski proces u vezi sa izvođenjem i ocenjivanjem dokaza je bio pravičan i nije povredio prava podnosioca zahteva zagarantovana članom 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a.
45. Sud nalazi da navodi o povredi člana 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a, u pogledu ocene dokaza, spadaju u navode „četrtoг stepena“, pa se stoga proglašavaju očigledno neosnovanim, na osnovu pravila 34 (2) Poslovnika.

Navod o povredi članova 32, 54. i 55. Ustava

46. Podnosilac zahteva takođe navodi povredu članova 32, 54. i 55. Ustava. Sud primećuje da je podnosilac samo pomenuo i citirao ove članove Ustava, ali ne pokreće nikakva konkretna pitanja i ne daje argumente o tome kako su ova prava povređena odlukama redovnih sudova.
47. Sud ponavlja da samo pominjanje i citiranje članova Ustava nije dovoljno za pokretanje navoda o ustavnim povredama (vidi slučaj Suda, KI119/21, podnosilac

Ahmet Hoti i drugi, rešenje o neprihvatljivosti od 22. juna 2022. godine, paragrafi 93-94).

48. Sud nalazi da navodi podnosioca zahteva o povredi članova 32, 54. i 55. Ustava spadaju u „*nepotkrepljene ili neobrazložene*“ navode, te se stoga proglašavaju očigledno neosnovanim.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa stavovima 1 i 7 člana 113. Ustava, članovima 20. i 47. Zakona i pravilom 34 (2) Poslovnika, dana 4. septembra 2024. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovo rešenje stranama;
- III. DA OBJAVI ovo rešenje u Službenom listu, u skladu sa stavom 4 člana 20. Zakona;
- IV. Ovo rešenje stupa na snagu na dan objavljivanja u Službenom listu Republike Kosovo u skladu sa stavom 5 člana 20. Zakona.

Sudija izvestilac

Remzije Istrefi Peci

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka-Nimani